

به نام خدا

HPV

(ویروس پاپیلومای انسانی)

واحد کنترل عفونت

گروه هدف: کلیه پرسنل و مراجعین

مرکز آموزشی درمانی الزهرا (س)

مرداد ماه ۱۴۰۱

(۵)

عوارض ابتلا به HPV

اگر این ویروس مقاوم باشد و از بین نرود، می‌تواند سلول‌های نرمال را به غیر نرمال بدل کند و در اغلب موارد شما نمیتوانید این تغییرات سلولی را متوجه شوید. زگیل‌ها ممکن است چند ماه پس از ابتلا ظاهر شوند.

سرطان سرویکس

از مهمترین عوامل شایع ابتلا به سرطان سرویکس ابتلا به ویروس HPV می‌باشد. بیش از ۹۵٪ موارد سرطان دهانه رحم ناشی از ابتلا به این ویروس است. چون ابتلا به این ویروس در زنان بین ۲۱ تا ۳۰ سال بسیار شایع است انجام این تست برای غربالگری و تشخیص سرطان سرویکس موثر نخواهد بود بنابراین باید تست پاپ اسمیر انجام شود و چنانچه تست پاپ اسمیر غیر طبیعی شد در آن صورت تست HPV انجام شود.

خودمراقبتی در HPV

در درجه اول باید آگاهی مردم را نسبت به این ویروس بیشتر کرد، باید به افراد روش‌های محافظت در رابطه جنسی را آموزش داد و برای داشتن روابط سالم جنسی فرهنگ‌سازی کرد. در مرحله بعد از نهادهای مرتبط انتظار می‌رود نسبت به واکسیناسیون ملی در برابر ویروس اچ پی وی اقدام کنند، نظارت جدی و دائمی بر آرایشگاه‌ها و سالن‌های زیبایی اپیلاسیون و لیزر و فرهنگ مراجعه به متخصص زنان و انجام تست‌ها و چکاپ هم باید در بین زنان کشورمان مخصوصاً افرادی که رابطه جنسی دارند ترویج شود، بسیاری از بیماری‌ها را که علائم خاصی ندارند اما خطرناک هستند، در مراحل ساده‌تر می‌توان تشخیص داد و با هزینه کمتر، درمان کرد.

(۴)

واکسیناسیون:

پروتکل استاندارد جهانی تزریق واکسن از یازده سالگی است، و در مناطقی که فعالیت جنسی افراد زودتر شروع می‌شود و یا سن بلوغ به طور طبیعی پایین‌تر است، می‌تواند از ۹ سالگی هم دریافت شود.

این واکسن باید دو بار قبل از ۱۵ سالگی و سه بار بعد از دریافت شود تا ایمنی کافی را ایجاد کند. گفته می‌شود که تزریق این واکسن در زنان تا ۲۶ سالگی و در مردان تا ۲۱ سالگی موثر است و بعد از آن اثر کمتری دارد.

اولین نوع واکسن HPV که به بازار آمد سرویکس بود که بدن را بر علیه ویروس اچ پی وی ایمن می‌کرد و بدین ترتیب از بروز سرطان رحم جلوگیری می‌کرد. امروزه گارداسیل و گارداسیل ۹ در بازار هستند که بدن را در مقابل ویروس اچ پی وی ایمن می‌کنند. البته باید توجه داشت این واکسن‌ها باید قبل از سن شروع تماس جنسی و پیش از اولین تماس جنسی دریافت شوند.

(۱)

اچ پی وی (HPV) چیست؟

ویروس پاپیلوما ی انسانی یا HPV یک ویروس حاوی DNA است که بیش از دویست رده آن شناخته شده است و بیش از ۴۰ نوع آن نواحی جنسی را درگیر می‌کند. یکی از عمده‌ترین راه‌های انتقال این ویروس، تماس جنسی است.

این روزها شایع‌ترین ویروسی است که با تماس جنسی منتقل می‌شود. تنها چند رده از این ویروس موجب بروز سرطان‌های اندام‌های جنسی و مقعد، ناحیه اوروفارنکس (قاعده زبان، حلق، لوزه‌ها) می‌شوند.

انواع ویروس HPV

گروه اول: انواع کم‌خطر ویروس HPV که عامل زگیل تناسلی خوش خیم می‌باشند و به سمت سرطانی شدن پیشرفت نمی‌کنند و معمولاً بهبود میابند و مسئول حدود ۹۰٪ موارد زگیل تناسلی می‌باشند.

گروه دوم: انواع پرخطر ویروس HPV که در ابتدا ضایعاتی شبیه خال روی آلت یا گوشت اضافه روی آلت و حتی کاملاً شبیه زگیل معمولی روی آلت ایجاد می‌شوند و در صورت عدم درمان به تدریج تغییر ماهیت داده و باعث بدخیمی در این نواحی می‌شوند.

(۲)

چطور ویروس HPV وارد بدن ما می‌شود؟

انواع رده‌های HPV که موجب بروز زگیل‌های تناسلی می‌شوند، عمدتاً از طریق تماس پوستی در رابطه جنسی منتقل می‌شوند. ویروس معمولاً در اطراف آلت‌های جنسی و مقعد دیده می‌شود و تجمع کمتری در ناحیه دهان یا گلو دارد. HPV هم در افراد دارای روابط جنسی نرمال و هم در هم‌جنس‌گرایان قابل انتقال است، حتی زمانی که طرف مقابل هیچ‌گونه علامتی ندارد و فقط ناقل است.

افراد مستعد مبتلا به HPV

اصلی‌ترین روش انتقال HPV داشتن رابطه جنسی است، به همین سبب می‌توان گفت هر فردی که حتی یک بار هم رابطه جنسی را تجربه کرده باشد مستعد ابتلا به HPV است، متخصصان معتقداند که حتی افرادی هم که تا کنون رابطه جنسی نداشته‌اند ممکن است ناقل این ویروس باشند.

علامین ابتلا به HPV

زگیل‌های تناسلی ممکن است بصورت برجستگی‌های بی‌درد در ناحیه آلت جنسی و یا حول مقعد بر روی باسن دیده شود. زگیل‌ها اشکال مختلفی دارند، برخی به شکل یک لکه سفید مسطح و برخی دیگر مانند دسته‌های کوچک گل‌کلمی پدیدار می‌شوند. زگیل‌ها ممکن است ۴ هفته تا ۸ ماه بعد از تماس با ویروس HPV، و گاهی هم دیرتر بر سطح پوست دیده شوند و گاهی هم اصلاً زگیلی دیده نمی‌شود. انتقال ویروس از فرد ناقل به فرد دیگر ربطی به وجود زگیل بر پوست ندارد و حتی اگر زگیلی دیده نشود، ویروس همچنان می‌تواند از فردی به فرد دیگر منتقل شود.

(۳)

راه‌های انتقال HPV

بیماری HPV از طریق تماس جنسی، اغلب طی تماس جنسی واژینال، مقعدی و دهانی منتقل می‌شود.

درمان HPV

در اکثر مواقع، ابتلا به HPV منجر به بروز زگیل‌های تناسلی خود بخود از بین می‌رود. این فرایند ممکن است چند ماه تا چند سال طول بکشد. زگیل تناسلی می‌تواند خودبخود یا با درمان از بین برود، اما دیده نشدن این زگیل‌ها بر پوست لزوماً نشان‌دهنده خروج ویروس از بدن نیست و ویروس می‌تواند همچنان از راه تماس‌های پوستی بین شرکای جنسی منتقل شود.

درمان می‌تواند شامل:

درمان انجمادی (cryotherapy)،

از راه برداشتن با (حلقه الکتریکی LEEP) که در آن از جریان برق برای برداشتن بافت‌های غیر طبیعی استفاده می‌کنند،

لیزر CO₂،

عمل جراحی،

و داروهای موضعی باشد.